

го на смъртъ; но лишава Юлия Вибия отъ награда за предателството и наказва го съ врѣменно исплжж-
дание изъ Римъ, по причина че е оскърбилъ казан-
ниятъ законъ, който прѣдписва безгранично уваже-
ние къмъ родителите.

Тиверий.

Постжпката на Юния Вибия трѣбва да бѣде при-
позната за примѣръ на честностъ и вѣрностъ, камъ
отечеството.

2. сенаторъ.

Цезарю! Като се вржщаше Вибий отъ испитѣтъ
яроствна тжлпа народъ го обиколила и безъ малко
щѣла да го убие. Тжлпата викала: „отцеубийца!
отцеубийца! да го смжкнеме отъ Тарпейската гора!“
За да предупреди народниятъ бунтъ, сенатѣтъ счете
за благоразумно, за да не раздразни тжлпата, да по-
каже, че съществува уважение камъ родителската
власть.

Тиверий.

Сжбранието на избраните отци трѣба да пре-
зира виковете на необузданата сгань. Азъ ща да за-
повѣдамъ да са издиратъ подбудителите на волнението
и да са накажатъ безжалостно. Злоумишленията не ще
се прекрататъ дордето вржските на семейството
са не свжрзватъ съ вѣрността камъ господарѣтъ и
камъ отечеството. Трѣба да уважаваме родителската
власть — азъ показахъ вече това, като наказвамъ не-
покорните дѣца; но отечеството е по-високо и по-дра-
гоцѣнно отъ сичко. Да са даде на синѣтъ на Вибия
сичкото имане на баща му и, освѣнъ това, да му са